

September – Back to school

Čas nezastavím, a tak som vypravádzala ôsmačku, piataka a tretiačku. Už sa tešili na kamarátov aj na nových učiteľov. Nezabudla som ich zmerať:

- Milla narástla 5 cm a má 161,5 cm
- Arlan narástol 6 cm a má 149 cm
- Gwen narástla 6 cm a má 130,5 cm

Nadšená Gwen v prvý týždeň napísala list na počítači:

“Mom I love you . my name is gwen.my brother’s name is arlan. And my sis name is milla. My dad’s name is slavomir . and my mom’s name is zuzana. My toy’s name is alxe. And my other toy’s name is foxi. and my friend’s name is natalka h. She is nice. I love her. My other friend’s name is natalka m.i have a lot of friends .i have 9 friends in school. I sometimes play with my brother at home. natalka h gave me a pusheen. A pusheen is a toy. Now I don’t play with the pusheen . I play with pokemons. arlan is , somtimes rude. sofi is our neighbour. laura is the sis of sofi. I love making presents. i love christmas I get presents.my brother’s friend name is Robert.arlan loves shool . Also me I love school. I made a bunker in my house. i somtimes climb on the bunker.i fish in the bunker it is just a game that you fish in a sea. just forget it ok .i find a lot of crystals.arlan and dad like watching horror movies .but I don’t like watching horror movies.they are so scary aaaaaaaaaaaaaaaaaa.the end.

By Gwen vinkovicova coconut bye have a good time rat rat rat rat I love rats wow he is so cute I rate it to 10000 wow wow wow wow cute cute oooooooooooooooooowomit lol lol pop cristal mom look hi my name is mousi I am cute right? I love.”

Dala na papier to najdôležitejšie. Pobavila ma, keď mi vravela, že v živote by chcela mať tú istú prácu ako ja. Zamyslela som sa pozrela na ňu. Jasne, že ma zaujímalo, čo to je.

„Byť zaľúbená do tata a vychovávať deti!“ dodala vážne.

Arlie si užíva novú pani učiteľku a ťažko si zvyká, že musí viacej pracovať. Musí sa viacej učiť veci naspamäť zo slovenčiny aj francúzštiny. Prvé týždne mal v piatky vždy odporúčanie, aby sa viacej sústredil a učil. Niekedy je to boj, lebo doteraz sa doma nemusel takmer nič učiť. Teraz ho trápim prípravou na monitor z matematiky, slovenčiny, skúšam ho či vie francúzštinu a doma má pravidelne pár listov angličtiny.

Nie je s ním jednoduché vychádzať. Dosť sa snaží vyjednávať a zvyšuje hlas. Hneď na to sa upokojí a je prítulný. Uf, predpubertálne hormóny. Idú ťažké časy a ja budem musieť vymyslieť plán, ako inváziu hormónov prežijem pri plnom duševnom zdraví.

Momentálne frčí na mesačnej výzve, kedy sa s tatom stavili, že vydrží 1 mesiac robiť každý deň 1 z 3 aktivít : 2 km behu, 5 km bicykel alebo 30 minút cvičenie pred telkou. Maká, lebo ako odmena ho čaká 100 EUR, ktoré môže požiť na nákup ROBUXOV – imaginárne peniaze v počítačovej hre, čo ešte nikdy nemal. Nebola som nadšená, ale tato si to obhájl.

Milla sa zmenila počas leta. Je pevne rozhodnutá sa dostať na gypel a maká na doučovaní 2x v týždni. Aj by chcela viacej, len aby sa tam dostala. Netušíme, či v jej škole otvoria deviaty ročník. Ak by ostala, musela by tak, či tak na inú školu. Smejem sa, no teší ma, že chce sama. Ako povedala „**Mama, som 3-itý génius. Jeden po tebe, druhý po tatovi a ten tretí som ja sama, lebo som prvorodená.**“

Jej výzva mesiaca je nejest' sladké a upratať si izbu. Ak sa jej to podarí, môže si vybrať 10 kníh v kníhkupectve. ..

Na začiatku školského roka sme ešte stihli dať stretnutie z bývalého zboru. Varil sa guláš a atmosféra bola príjemná. Keď sa dívam na deti, ktoré už ani nie sú deti, ale mladí dospelí, tak si uvedomujem čas. Keď som začala sama chodiť do zboru. Mala som 16 a nevedela som, čo je predo mnou. Teraz sú v tej istej situácii naše deti.

Tato si odbehol štefánikov trail so svojou partiou. Hneď po behu mali stretnutie u Juraja, staršieho rozvedeného pána, ktorému navrhli, že mu upracú dom. Jeho dom je po rozvode s hroznom stave. Keďže by si chcel niekoho nájsť, tak treba povyhadzovať staré rárohy, ktoré sa mu tam kopia a nahradiť ich novým nábytkom. Jednoducho ho celého nejako nakopnúť. Na akciu sme prišli my 4 a ešte 4 členovia bežeckej skupiny. Po 6 hodinách bol kontajner naplnený kopcovito. Vo vnútri to vyzeralo útulnejšie, zdravšie a pristrannejšie. Nakopnúť do nového života sa bude musieť sám. Všetci sme odchádzali s

pocitom dobrej odvedenej práce. Zmizol prah, špina. Juraj bol asi aj v šoku, keď išla preč posteľ i starý gauč, ale už na 2. deň šiel kúpiť novú. Pozorne počúval naše nápady a rady, čo by sa kde asi hodilo a vyzeral byť rozhodnutý s vynovovaním pokračovať ďalej sám.

Spolu s koncom októbra prišli prázdniny. Menší ich strávili s školskom klube, kde mali aj srandu, aj niektorých vychovávateľov potrápili, ako mi niekedy opísali. Potrebovali vypustiť paru. Okrem toho sme s Arliem potrebovali dobehnúť všetko to, čo sa behom prvých 6 týždňov nenaučil...a bolo toho teda dost'.

Keď sa začali prázdniny aj Mille, vyštartovali sme do Nemeckého Erlangenu. Naposledy sme tam boli pred 4,5 rokmi, keď mi zomrela mamina. Prvý deň cesty sme si skrátili dlhé hodiny v aute návštevou vedeckého múzea pri Regensburgu. Zabavili sme sa všetci. Navečer sme dorazili do časti Tenenlohe, pri Erlangene, kde

nás čakal IBIS Budget hotel. Síce jednoduchý, ale úplne stačil na prespánie. Aj tak nás čakal nabitý program vonku. Sobota so Sallerovcami, no, ešte predtým ako sme k nim dorazili sme deti zobrali na nákupy do outletov Adidas a Puma vo Herzogenaurachu. Každý z ich si vybral nejaké športové oblečenie a odchádzali sme s plným kufrom, teda aspoň ja som mala

taký pocit. Arlie sa hneď obliekol do červeného trička a kraťasov, navliekol si nové tenisky a ako sme dorazili s Sallerovcom, hneď sa pýtal, kedy môže ísť behať. Všetky deti sa najprv ošivali a iba sa na seba dívali. Najmladší prelomili trápne ticho a pustili sa do lega. Nedali sme im veľa času, lebo bol treba obedovať a skončili sme v prvej pizzeria. Poobedie to už bolo lepšie a dokonca sme s Christin mali aj nejaké 2 hodiny na prechádzku a nerušený rozhovor. Rozhodnutie sa presťahovať kvôli homeschoolingu ich 4 detí v nich zreje. Vybrali si Švajčiarsko. Christin si uvedomuje všetok ten stres s tým spojený a reálny krok by mohol byť už na konci tohto roka v prípade, že si to medzi sebou s Jurajom dostatočne vysvetlia, naplánujú a každý sa chopí svojej úlohy. Obaja majú iné očakávanie. Skúsila som jej aspoň trochu poradiť, keďže sme sa sťahovali niekoľkokrát. Deň prešiel rýchlo a zakončili sme ho na obrovských šnicloch, odkiaľ máme foto pred 14 rokov.

očami, keď sme im vraveli, že sme na začiatku nemali auto a chodili sme všade na bicykloch.

Na obed sme dorazili do Frauenaaurachu, aby sme zobrali Franza a Waltraut Hilbertových na obed do Gréckej reštaurácie. Už majú cez 70 rokov. Ona má Parkinsona a trhavé pohyby vo forme silných tikov jej spôsobujú problém s jedením, či pitím. Franz má postupujúceho Alzheimeru. Dni trávi v depresii v posteli. Celý život bol akčný, v pohybe, pobehal celý svet...a teraz zabúda. Boli radi, že nás vidia a že s nami mohli ísť von, keďže sú takmer stále doma. Stará sa o nich Ivona z Poľska. Býva v hornom byte, kde sme bývali aj my, keď sa narodila Milla. Prebrali sme rôzne témy. Franz sa niekoľko ráz spýtal tú istú otázku. Slavi mu na ňu s pokojom odpovedal. Bol smutný.

V nedeľu ráno sme vyrazili do Norinbergu. Deťom sa staré mesto s hradnými múrmi páčilo. Pribudlo viac bezdomovcov a na uliciach som vnúvala veľa čínskych turistov.

Dali sme si raňajky v pekárničke s čerstvými praclíkmi, muffinmi a kávou. Milla zahlásila: **“Takýto život sa mi páči. Môžeme takto chodiť do Nemecka minimálne 1 raz za rok.”**

Zvyšok detí iba súhlasne prikývol. Povinná jazda centrom sa pri teplom počasí, 20 stupňov, a slniečku, nezdala až tak nezaujímavá a deti si užili tak, ako aj my. Ukázali sme im sochu zajaca, miesto, kde sme chodili na zmrzlinu, i obchodu, čo sme si pamätali.

Po ceste do Erlangenu sme ich vzali pri letisko, kam sme sa chodievali postaviť na koniec vzletovej dráhy, aby nám vietor od motorov lietadiel rozstrapatil vlasy. To sa im páčilo. Nemali sme šťastie na vzlietajúce lietadlo našim smerom. Čudovali sa, koľko je všade cyklistov a prevrátili

Od Hilbertovcov sme mali kúsok k Maierovcom. Už nás čakali. Boli sme s nimi dohodnutí už 2 týždne. Vedeli sme, že ich čaká pohreb zaťa Rolanda, ktorý náhle zomrel na pľúcnu embóliu. Preto sme plánovali ostať iba chvíľu, aby sme nerušili. Zaujímavé je, že sú presne rovnako starí ako Hilbertovci. No, na rozdiel od nich prekypujú ešte vitalitou a chuťou do života. Zrekonštruovali barák, prepísali ho na najmladšiu Kristine, ktorej sa v auguste narodilo bábo. Obaja sú ako vždy ukecaní a prebiehali sa v poznámkach, ktoré ešte k téme chceli dodať.

Deti sme zatiaľ posadili k Netflixu. Mali po celom dni dosť a potrebovali sme mať túto vzácnu chvíľu bez rušenia.

Po ceste späť sme so Slávim prebrali všetky zážitky, pocity, dojmy. Ako žiť život tak, aby sme boli v starobe ešte funkční a mohli si ešte užiť jeden druhého a slobodu pohybu....teda, ak nejaká ešte bude na tomto rýchlo sa meniacom svete.

Slávi hneď vymyslel pozvať Rikovských a Muránskych, s ktorými sme sa v Nemecku stretávali. Slovo dalo slovo a návšteva u nás sa konala hneď na ďalší deň.....

Muránski priniesli obe deti. Matúš sa nezmenil a

podoba s bábätkom mu ostala. Klárka má 18 rokov a vie, čo v živote chce. Dokáže veľmi dobre vyjadriť, čo chce a zasmiali sme sa na doťahovaní, čo medzi sebou s Ferim (otec) mali. Ľuba ostala otvorená ako predtým a to isté vstúpovala i svojim deťom, ktoré boli veľmi príjemné.

Rikovskí prišli bez detí, ale dobre nám ich opísali, tak sme si vedeli predstaviť ich beťárske povahy.

Riadne sme sa nasmiali na spomienkach a všetci sme zhodnotili, že to bol naozaj dobrý čas a nemenili by sme.

November - A tato má zase narodeniny....

Tato si tento rok chcel spraviť radosť sám. Vypýtal si nový foťák. Ten starý má 12 rokov a zapínať ho zubami, kvôli zrnku piesku, ktoré sa dostalo pod spúšťač, je niekedy riadne trápne. Nový je tiež Nikon, v retro štýle a vyzerá ako môj ruský, ktorý som zdedila po našich. Jediný rozdiel je ten, že nový je automat. Tato si musí naštudovať iba 700-stranový manuál a bude profesionál.

Arlie výzva na zmenu svojho postoja a správania

Na Arlieho sa sťažovali učiteľky v škole. Vraj je drzí, neposedný a prejavuje sa to i na jeho známkach. Museli sme zamakať. Počítač dostal striktné obmedzenie na 30 minút denne a vytvoril si aj plán na zlepšenie prístupu. Prvá týždeň pracoval na povzbudivom

pohľade a ten druhý na to, aby počas hodín nechodil na WC a neiritoval vyučujúcich. Takto si bude postupne pridávať a uvidíme,

či sa to zlepší. Tak isto aj známky. Uf, kopec roboty a veľa výzvy pre mňa, ako sa ovládať a ostávať pokojná aj počas tých najhorúcejších chvíľ.

Milla neustále študuje.

Ťažký boj. Majú toho v škole veľa. Neustále nejaké písomky

v novembri vytiahol na Ďumbier, aby si prevetrala hlavu.

a testy. Všetko v slovenčine. Milla je už naozaj dobrá v slovenčine sa vie učiť a prelúskat' aj ťažké predmety. Tento rok sa prihlásila aj na všetky možné olympiády, len aby nazbierala body navyše k prijímačkám. Uvidíme, či sa niečo podarí. Najviac, ale asi bojuje sama so sebou, s pocitmi.... aby si verila, že to zvládne, že nie je hlúpa, tak, ako to napríklad nový matikár hovorí. Tato ju

December – Chrípka

Gwen ochorela ako prvá. Vyzeralo to najprv ako klasická laryngitída. Po 2 dňoch sa pridala Arlie a na 3. deň my s Millou. Tato ešte odolával, ale tiež je už 4 dni v posteli. Vysoké horúčky, kašeľ, buď dráždivý alebo mokrý. Každý si prechádzame tým svojim a čakáme, aby už bolo trochu lepšie a život sa vrátil do normálu. Chrípka. Možno aj prvý v živote, nepamätám sa, že by som ju niekedy mala. Trvalo nám 2 týždne sa z virózy vylízať a nabehnúť do predvianočného bláznicca.

Posledné roky mi nejakou pointa Vianoc uniká. Netuším, čím to je. Či prílišnou zaneprázdnenosťou, alebo všetkými tými úlohami, čo s deťmi preba pred Vianocami ešte stihnúť. Alebo je to tým, že treba zháňa darčeky, čo mi príde niekedy ako zbytočné. Najradšej by som darčeky úplne zrušila. Ale to by mi u detí asi vôbec neprešlo.

Tato dostal ocenenie za líderstvo. Po dlhých rokoch je prvý manažér z Mochoviec. Je na to hrdý, ale zároveň si uvedomuje, že to so sebou prináša mnoho ohovárania a závidia.

Vianoce 2022

Ako aj minulý rok, aj tento sme boli v Štitároč. Dedkov stromček bol oveľa väčší, krajšie ozdobený a bola pod ním kopa darčiekov. Gwen gánila hlavne na ten najväčší. Bol vysoký 1 meter a neustále sa vypytovala, či je to ten plyšový maco, ktorého chcela. Keď som to v decembri povedala tatovi, že chce veľkého plyšového maca, lebo: „Potom už nebudeš musieť so mnou **každý večer zaspávať**,“ oznámila mi a nevinne sa usmiala.

Pri najbližšej návšteve Hornbachu tato veľkého maca našiel a odfotil. Poslal mi fotku Whatsappom s otázkou, či je to takýto, čo Gwen chce. Lenže....môj telefón mala práve Gwen, ktorá mu obratom napísala aj s dĺžňami a mäčkčňmi:

Deti im ponahňali sliepky, ku spokojnosti všetkých. Prežili to, prišli iba o pár pierok.

Zvyšok prázdnin iba doma. Arlie musí veľa opakovať učivo. Po večeroch si čítame. Pri jednom

„Áno, takého chce. Môžeš ho kúpiť?“

Až večer sa dozvedel, že ja som mu na žiadnu správu neodpovedala...potvora malá☺ Presne teda vedela, čo v krabici je a nevedela sa dočkať. Rozbaľovanie darčiekov bolo pomalšie, ako sme predpokladali. Každé z detí si chvíľky užívalo. Arlieho prekvapí nečakaný nový počítať a Milla mala jasnú Bory kartu a voňavú kozmetiku. Ostali sme do 26. decembra, kedy sme sa presunuli na Taráň a stretli sa aj s ocinom a Ľudmilou.

čítaní biblie, kde som im vysvetľovala, že Ježiš mal aj naozajstnú prácu. Bol tesár (po ang. carpenter). Na konci príbehu sa ma Arlie zamyslene spýtal:

„Ježiš žil pred 2000 rokmi, že?“

„Jasne,“ odpovedala som. Arlie teda pokračoval: „*I don't understand, there were no cars at that time. So how could he be a carpainter?*“ (Nerozumiem tomu, vtedy predsa neboli autá, tak ako mohol byť lakírník = carpainter (namiesto tesár = carpenter). **Pokoj do roku 2023!**